

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hyperdvlia Mariana

**Berchmans, Johannes
Canisius, Jacobus**

München, 1636

Testimonivm P. Thomæ Massvcci.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55266](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55266)

gloriã de seruo eius Ioanne dicta sunt.
 Haftenus de beato discipulo suo Berch-
 manno P. Franciscus Piccolomini, cuius
 in Philosophicis disciplinis ego Iacobus
 Canisius olim Romæ condiscipulus fui.

TESTIMONIUM,

P. THOMÆ MASSVCCI.

Hic vir in Collegio Romano rerum
 sacrarũ præfectus in paucis doctus,
 omniumque opinione spectarum vitæ
 integræ exemplar & oculus actuum
 virtutumque internarum Berchmanni
 testis in hanc sententiam scripsit. Obe-
 dientiæ sanctæ imperijs iussus ea scribe-
 re quæ commemorassem de spectatissi-
 mis virtutibus, sanctisque moribus opti-
 mi Fratris nostri Ioannis Berchmanni,
 quanto & è DEI gloria, & è bono nostro
 videbar obstrictior, etiamsi non interro-
 gatus de eo loqui, cuius conscientiae ar-
 cana tractavi extremo vitæ anno ab in-
 cunte

eunte Ianuario Anni M DC XXI. vsq;
 ad Augusti diem in quo ; vti meritò cre-
 dimus è terris ad superos commigrauit.
 Per id tempus hebdomadatim semel
 aut sæpius ad me ventitabat sui expian-
 di causa, singulis verò mensibus, mini-
 mum semel rationem reddebat consci-
 entiaæ suæ, ferè descripto, quo breuissi-
 mè adnotata continebantur, quæ habe-
 bat indicanda ; neque vnquam præscri-
 ptum huic rei diem, aut horam, quâ e-
 rat confitendum, intermittebat, sed pri-
 mus ferè eo accurrebat. Hac fretus co-
 gnitione videor securè testari posse. Pri-
 mò, nouisse me Iuuenem nullum secun-
 dū B. Aloysium Gonzagam (quo cum
 vixi egique familiariter vltimo vitæ eius
 anno in Collegio Romano) vitâ specta-
 biliorem, conscientia puriorem, aut per-
 fectione excellentiorem hoc Ioanne no-
 stro.

Secundò, fuisse illi propositum pro vi-
 tæ religiosæ scopo, omni omnino virtu-
 te excellere, omnem progressum, quem
 posset

posset in studijs facere, non alia, quàm maioris gloriæ DEI & lucri animorum causa, atque ad respondendum gratiæ & Spiritui vocationis nostræ.

Tertiò, vsum esse adhunc finem assequendum Regularum nostrarum obseruatione, instar medij cuiusdam vniuersalis; qua in re absque omni importuna scrupulorum religione longè erat accuratissimus, vt ne vnã quidem (quantumuis multæ ac variæ sint Regulæ) deliberatè violarit; neque eo solum tempore quo animum eius excolui, sed reliquo etiam quod in religiosa vita duxit; quin imò vniuersæ vitæ cursu, non modò non habuit peccati alicuius mortalis conscientiam, sed nec venialis cuiusquã saltem voluntate admissi. Quæ res refert sanè plurimum, cum arguat seruatam ab eo mentis integritatem, quam in baptismo velut candidam vestem induerat, perfectionemque perpetuam, quã à principio ad extremum vsque virtutũ spatia decurrit, quæ prærogatiua pau-

eis quamuis eximiè sanctis est concessa,
Quartò, in seruandis tribus Religio-
nis votis adeo circumspiciebat, vt nihil
vnquam, cuius se hïc accusaret, seu gra-
ue, seu leue reperiret; speciatim verò ca-
stitatis tam rigidus fuit custos, vt cre-
dam eum nec motu vllò contrario, nec
oblato per somnum phantasiæ spectro,
vnquam fuisse stimulatam, quantū qui-
dem colligere possum, habitâ illius tem-
poris ratione, quo præfui eius conscien-
tiæ dirigendæ, cum apertissimus illi sim-
plicissimûsque esset animus; index etiam
minimarum rerum, qualem sibi semper
fore libello scripto promittit : Ero sin-
cerissimus, apertissimus, & sicut aqua
purissima cum Superioribus & Patre
spirituali.

Neque mirum ad tam excelsam puri-
tatis gradū eum adspirasse, cum in tantâ
vitæ innocentia diligentissimè sensus
suos custodiret, constanti temperantia,
perpetuâque sui afflictione; neque men-
tem nisi studijs forte districtam, vlla aliâ,
quàm

quàm DEI contemplatione, rerúmque sanctarum negotijs impediret.

Quintò, è meditationibus quotidianis tantos cœpisse fructus, vt æstimato intellectus eius lumine affectuúmque feruore, quibus ab aurora in vesperum ad vitæ religiosæ observationem, perperuámque virtutum exercitationem adnatebatur, ego semper existimauerim fuisse cum perpetua gratiæ constantia cõmunitum; hoc est adeo circumseptum præsentè auxilio, opéque diuina, vt integrum illi fere non fuerit desinere penitus cum virtute agere; quo in statu donec è viuis ad immortales transiret, perseuerauit.

Hactenus P. Thomas Massucci, Romæ, mihi Iacobo Ganisio coram de facie notus, vir in Societate IESV præstans, in paucis (vti dictũ) doctus, omniumque opinione exemplar quoddam spectatæ vitæ, qui Ioanni Berchmanno fuit à sacris Confessionibus, Romanóque Collegio à rerum sacrarum præfectura; qui
pro-

propter easdem causas ob quas sequens
P. Ioannes Baptista Ceccotti potuit, ac
verò etiam obedientiæ iussu coactus de-
buit Berchmanni pœnitentis ac spiritualis
filij sui virtutibus incorruptum planè te-
stimonium perhibere.

TESTIMONIUM

P. IOANNIS BAPTISTÆ
Ceccotti.

Hic vir (vt neminem fugit) præstan-
ti vitæ integritate, nec scientia tra-
ctandi religiosorum mentes, quàm pe-
ritia rerum cælestium excellentior, qui
Berchmanno sacris à Confessionibus
fuit per biennium quo Berchmannus in
secessu degit, tórque iam retrò annorū
spatijs eo loci id munus administrauit,
testimonium in hæc verba de Berch-
manno tulit:

Vt morem geram Superioribus, qui
iusserunt, illud verè de Ioanne (quod ad
interiora quidem illius attinet) affirma-